

НЕДЕЉА 16 . ПО ДУХОВИМА – ЈЕВАНЂЕЉЕ О ТАЛАНТИМА

У име Оца и Сина и Светога Духа ,

Све приче Господа Исуса Христа приче су о Царству Божијем . Реч Господња је увек окренута према будућности , не према овоме свету и веку , јер пролази слава овога света и века , но према Животу Будућег Века , како и исповедамо у Символу Вере .

Тако и ова прича , коју смо данас чули из Светога јеванђеља , *прича о талантима* . Као и у другим својим причама , Спаситељ је и у овој причи говорио о царству Божијем и као и у многим другим приликама , Спаситељ овде користи оно што ће у каснијој библијској науци бити названо *типологијом* односно преко слика из свакодневног живота које имају свој буквални смисао , открива нам се и дубљи , духовни смисао , откривају нам се најдубље тајне Царства Божијег . Шта нам дакле Господ поручује кроз ову причу ?

Господар из приче представља , наравно , Самога Господа Бога .

То што он полази на пут са обећањем да ће се вратити представља нам време од Христовог вазнесења на небо до Његовог славног и другог Доласка .

Таланти које дели својим слугама представљају дарове које нам је Господ подарио свакоме према мери и потреби , да их умножимо , користимо и тако постанемо Његови сарадници у делу спасења човека и света од ђавола , греха и смрти . Зашто баш таланти?

Таланат је био најкрупнија новчана јединица у римском царству и то нам показује чињеницу да Бог не штеди на својим даровима , да су Његови дарови увек добри и савршени . После Силаска Светога Духа , дакле , сви чланови Цркве добијају посебне , благодатне дарове , са задатком да те дарове умножавају , усавршавају и користе на спасење , своје и других . Почивши владика будимски Данило је говорио да чак и потпуно заостао или ретардиран човек има бар један дар , а то је дар да воли и Бог ништа друго неће тражити од њега . И свако ће према мери свога труда и рада добити награду која далеко превазилази оне дарове на почетку / „у малом си Ми био веран , над многим ћу те поставити ...“

Но , у овој причи упечатљив је лик оног злог и лењог слуге који није искористио и умножио своје дарове односно таланте или таленте и за кога је обећана тама најкрајња , као место вечног унутрашњег самомучења . Погледајмо данас да ли је више добрих и верних слугу или је више оних злих и лењих и ком „друштву“ ми припадамо ? О како нас је много злих и лењих !

Шта ће рећи Господару када се врати са пута , односно Господу када поново дође , наша савремена властела и богаташи или тајкуни како их данас популарно зовемо ? Зар нису примили мноштво дарова , зар се нису обогатили ? Зар не посматрају равнодушно из својих вила , базена и џипова сиромаше , прогнанике , гладне и бескућнике како рију по кантама за ђубре желећи да напуне стомак отпацама са наших трпеза ? Зар не маре за цркве Божије нагрижене зубом времена које пропадају и узалуд чекају нове ктиторе и задужбинаре са духом Немањића да помогну у њиховом обнављању и васкрсењу ?

Шта ће рећи Господу када поново дође наши политичари , наши властодршци и властољупци ? Док нам се део по део земље кида и док овај остатак стари , изумире и расипа се , они се баве заштитом изопачених содомита и отворено се стављају на страну културе смрти да би се додворили змији која нас уједа , трује и убија .

Шта ће рећи Господару родитељи ? Добили су од Бога највећи могући дар – децу . А деца су препуштена улици , јер се овде од три брака два разводе . Себични супружници дар љубави закопавају у земљу , а деца им касније служе за међусобни рат , отуда и није чудо што се та иста деца у најбољем добу убијају дрогом , алкохолом и у међусобним обрачунама .

Шта ћемо рећи Господу ми свештеници ? Добили смо највећи могући дар , већи и од царског достојанства . Шта ћемо одговорити Господу када нас упита : Зашто не проповедасмо Реч Божију народу Божијем ? Зашто бар не препричасмо и не преписасмо оно што нам наши мудрији и светији преци оставише ? Зашто смо занемарили дар Богослужења који смо добили на рукоположењу , па Службу Божију обављамо хладно и преко воље , а дивне богослужбене песме у којима је садржано цело богословље наше цркве мрмљамо тако да не само да народ не разуме о чему се ту ради , већ често не разумемо ни сами себе .

Без обзира ко смо , шта смо и чиме се бавимо , један таланат , један дар смо добили сви , а то је време . Време које треба да искористимо тако што ћемо препознати своје дарове и онда их стваралачки , у труду и раду , искористити , умножити и употребити на славу Божију и људима на корист и спасење . Покајмо се , дакле , искористимо време , повадимо из земље наше закопане дарове и потрудимо се да их , уз Божију помоћ употребимо а не злоупотребимо . Тај труд донеће нам још у овоме веку блаженство и радост , а у будућем вечни живот у заједници са Богом Троједним , Оцем Сином и Светим Духом , Кома нека је слава сада и увек и кроза све векове . Амин .